

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง การมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำกิจกรรม หรือบริการสาธารณะบางเรื่องภายในขอบเขตของแต่ละท้องถิ่นหรือโอนกิจการบริการสาธารณะบางกิจกรรมจากรัฐบาลกลางไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการ โดยเปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลและจัดการกับปัญหาในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. เป็นการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาล หรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลาง
2. ทำให้ปัญหาในท้องถิ่นได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
3. เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้พัฒนาบทบาทของตนเองในการดูแลและรับผิดชอบของตนเอง
4. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่น อันจะเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
5. เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

ประเทศไทย มีการกระจายอำนาจการปกครอง เมื่อปีพุทธศักราช 2440 โดยได้มีการจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นการกระจายการปกครองให้แก่ส่วนท้องถิ่นแห่งแรก ต่อมา มีการกระจายการปกครองไปสู่ท้องถิ่นอีกหลายระดับ ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และชุมชน

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากระบบการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น (Decentralization) เป็นระบบการบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองของตนเองในระดับหนึ่ง ทำให้ประชาชนได้ดูแลท้องถิ่นของตนเอง จัดการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองของตนเอง เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างแท้จริง และ

ยังเป็นการผลักดันให้คนในท้องถิ่นสนใจ และรับรู้ปัญหาของตนเอง รู้สึกรับผิดชอบ ห่วงใยและห่วงหา
ท้องถิ่นของตนเอง

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีอำนาจ
ในการปกครองตนเอง ผ่านตัวแทนของคนที่เลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่บริหารแทนประชาชน มีอิสระ
ในการบริหารจัดการงานของท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายให้อำนาจภายใต้การกำกับดูแลจาก
ส่วนกลาง ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญ คือ การจัดหาและการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการ
ในด้านต่าง ๆ ของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้นการที่มีตัวแทนมาจากประชาชนในพื้นที่ย่อมทำให้ทราบ
ถึงสภาพท้องถิ่น ปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของประชาชนเป็นอย่างดี สามารถพัฒนาท้องถิ่น
ตนเองให้บรรลุเป้าหมาย คือ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้ ทำให้ราษฎร
ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการในท้องถิ่นของตนเอง โดยตนเอง เพื่อตนเอง ตามครรลองของ
การปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย ภายใต้การได้รับมอบหมายจากรัฐบาล โดยมีงบประมาณและ
รายได้ของตนเอง ที่มาจากการจัดเก็บภาษีในท้องถิ่นจากรหัสสินของท้องถิ่นเอง เงินอุดหนุนที่รัฐบาล
จัดสรรให้ รวมถึงรายได้จากแหล่งอื่น ๆ นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถออกข้อบัญญัติ
ตำบล จัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพื่อนำงบประมาณไปพัฒนาตำบลในด้านต่าง ๆ เช่น
โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ตรงกับความต้องการ
ของท้องถิ่นและเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

งบประมาณจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพราะ
งบประมาณเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงินโดยเฉพาะ เป็นการวางแผนล่วงหน้าสำหรับการใช้จ่ายเงินว่าจะใช้
ทำอะไร จำนวนเงินเท่าใด ทำเพื่ออะไร โดยเจ้าหน้าที่งบประมาณ จะทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูล
สภาพปัญหาของตำบล ศึกษาแผนพัฒนาตำบล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดงบประมาณ
รายจ่ายตามโครงการหรือกิจกรรมตามแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งหากท้องถิ่นมีรายได้
น้อยการพัฒนาย่อมไม่ก้าวหน้า ท้องถิ่นจึงต้องพยายามพัฒนาการจัดหาและจัดเก็บรายได้ให้มากยิ่งขึ้น
เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่างๆ มิใช่จะรอรับการสนับสนุนเงินอุดหนุนจากรัฐบาล
ฝ่ายเดียว

การจัดสรรเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบของเงินอุดหนุนจาก
ส่วนกลาง และงบประมาณที่ได้จากการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องใช้แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผ่าน
กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำเสนอปัญหาความต้องการ มาเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ
งบประมาณ เพื่อเป็นเครื่องมือประกอบการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเงินงบประมาณ
ที่ได้รับจัดสรร เป็นปัจจัยที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถจัดทำงบประมาณได้เป็นอย่างดี

และมีประสิทธิภาพสูงสุดอันจะนำมาแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องจัดทำงบประมาณให้เป็นไปตามแผนพัฒนาตำบล และให้สอดคล้องกับแผนอำเภอ แผนจังหวัด ตลอดจนนโยบายของรัฐ

แม้ท้องถิ่นจะมีอิสระในการกำหนดนโยบายและการจัดสรรรายได้และการใช้จ่ายเงินอย่างกว้างขวาง แต่วิธีการจัดทำและบริหารงบประมาณนั้นจะต้องเป็นไปตามระเบียบฯ และคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง และต้องถูกตรวจสอบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งจะตรวจสอบรายรับรายจ่ายประจำปี งบแสดงฐานะการเงิน การรับ-จ่ายเงิน การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงิน การจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ ว่าปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการหรือไม่ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีอิสระในการบริหารงบประมาณ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการที่จะบริหารงานให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายที่กำหนดไว้ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดความแม่นยำในระเบียบฯ เกี่ยวกับการเงินการคลัง ทำให้เกิดความผิดพลาดในการเบิกจ่ายและการบริหารงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณไม่ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน ความรู้หรือไม่เข้าใจในระเบียบฯ ของผู้บริหาร ทำให้การขัดแย้งกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่คณะผู้บริหารและพนักงานท้องถิ่น ต้องทำความเข้าใจในขอบเขตของกฎหมายและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนเป็นไปอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพที่สามารถแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้ ซึ่งหากการบริหารงบประมาณไม่เป็นไปตามระเบียบ หรือมีการทุจริตเกิดขึ้น ย่อมส่งผลเสียหายแก่ท้องถิ่นและประชาชน รวมทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นด้วย

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหลายๆ แห่งยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการงบประมาณ งบประมาณมีจำนวนจำกัด การจัดทำงบประมาณไม่เป็นไปตามแผนงานหรือหลักการ และเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล ต้องดำเนินการโดยคนหลายๆ คน ความต้องการของแต่ละคนก็แตกต่างกัน จึงต้องพยายามจัดสรรงบประมาณให้แต่ละหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกัน แต่การจัดสรรงบประมาณส่วนใหญ่มักจะเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนหรือโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะมีผลประโยชน์ในรูปของเงินบริจาคจากผู้รับเหมาและคะแนนเสียงจากประชาชนในหมู่บ้าน จึงเกิดการเจรจาต่อรองขึ้นในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่าย และพฤติกรรมในลักษณะ “การเมืองระดับชาวบ้าน” ระหว่างหมู่บ้านกับหมู่บ้าน ระหว่างผู้นำระดับตำบล ระดับหมู่บ้าน ระหว่างกลุ่มผู้มีอิทธิพลภายในและภายนอกตำบล ทำให้สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งและผู้ใหญ่บ้าน ต่างมุ่งนงางบประมาณเข้าสู่หมู่บ้านของตน โดยขาดเครื่องชี้ถึงความเหมาะสมและความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งเป็นไปได้ยากที่หน่วยงานจะมีเงินเพียงพอที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างที่อยากจะทำหรือที่ประชาชนร้องขอ อาจทำให้เกิด

การกระจุกตัวของโครงการอยู่ในกลุ่มหมู่บ้านที่เป็นเสียงข้างมาก ส่งผลให้เกิดความแตกแยกขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ในองค์การบริหารส่วนตำบล และมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการและประสานการปฏิบัติในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสนใจศึกษาถึงในเรื่องประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามกระบวนการจัดสรรงบประมาณที่กล่าวมาข้างต้น ว่ามีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด มีกระบวนการตัดสินใจในการกระจายงบประมาณไปสู่หมู่บ้านหรือโครงการต่าง ๆ อย่างไร และใช้แผนพัฒนาตำบลเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณหรือไม่ ปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบงบประมาณ และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นได้เหมาะสมที่สุด ต่อไป นอกจากนี้ผู้เขียนยังหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกันตามสถานภาพส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน 2) ประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งเป็นประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นผู้มิสิทธิเลือกตั้ง และมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3,056 คน รวมทั้งสิ้น 3,068 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งเป็นประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นผู้มิสิทธิเลือกตั้ง และมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีจำนวนน้อย 2) ประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งเป็นประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นผู้มิสิทธิเลือกตั้ง และมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 341 คน ซึ่งได้จากตารางคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวม 353 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ 1) ด้านประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ 2) ด้านความคุ้มค่าในการดำเนินงาน 3) ด้านความโปร่งใสในการจัดสรรงบประมาณ 4) ด้านความพึงพอใจของประชาชน และ 5) ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จ หรือความสามารถที่เกิดจากการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของแผนงาน/โครงการ ในที่นี้หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดสรรงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนขายหนู อำเภออุบลูรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณ หมายถึง การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเรื่องการพัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำกิน - น้ำใช้ รวมถึงการมีสถานที่จัดกิจกรรมของชุมชน

งบประมาณ หมายถึง แผนการดำเนินงานในการจัดหาและการใช้จ่ายเงิน เพื่อกิจการต่าง ๆ ภายในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะแสดงเป็นตัวเลขในรูปของจำนวนหน่วยและจำนวนเงินที่จะใช้ดำเนินงาน โดยมีการประมาณการรายรับที่คาดว่าจะได้รับ และประมาณการรายจ่ายที่จะดำเนินการภายใน วงเงินที่ประมาณการรายรับไว้

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ หมายถึง ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับในการจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ

ความคุ้มค่าในการดำเนินงาน หมายถึง การบริหารจัดการ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างจำกัดด้วยความประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ทำให้งานมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็น จะต้องยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชน โดยส่วนรวม

ความโปร่งใสในการจัดสรรงบประมาณ หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของ หน่วยงาน การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยมูลค่าข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจน มีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการสร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

ความพึงพอใจของประชาชน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการได้รับความสำเร็จตาม ความมุ่งหมาย หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ต่างกันแล้วแต่บุคคล

ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน หมายถึง ความสามารถในการนำงบประมาณที่ได้รับจากการจัดสรรไปดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนา 3 ปี และแผนการดำเนินงาน ประจำปี ใช้เป็นกรอบและทิศทางในการบริหารงาน และนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล และราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538

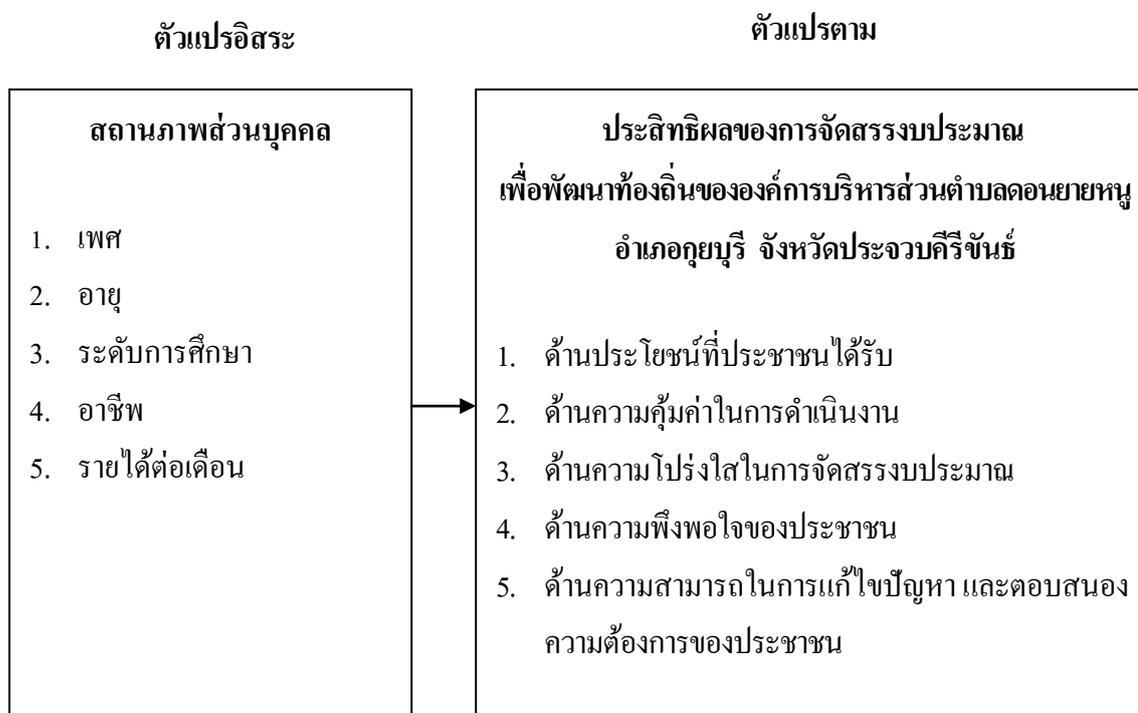
บริการสาธารณะ หมายถึง งานโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน สะพาน แหล่งน้ำ ประปา คลองส่งน้ำ

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคลากรซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ นายก องค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ตัวแทนของประชาชนที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2552

ประชาชน หมายถึง บุคคลผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และอยู่อาศัยในเขตพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแผนงาน/โครงการ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภออุบลบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดสรรงบประมาณให้ดำเนินการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยมุ่งหมายที่จะศึกษาระดับประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงระดับประสิทธิผลของการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลให้องค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้ประกอบเป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณ
3. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนยายหนู อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์